नविद्यतेतंद्रीययोस्ताभ्यां ॥ इडभावोज्हस्वतंचार्षं ॥ कचित्तु अतंद्राभ्यामित्येवपाठः ॥ आवयोर्वतेतेऽस्मदायत्तावित्यर्थः ॥ अप्राप्तपातिर्योगः लब्थपरिपालनंक्षेमः ॥३॥ कथंचिदेवेमां उटजादिनिर्माणाभावात् स्वयमर्जितैस्तृणपर्णादिभिरितिशेषः ॥ अपवर्तामहे यथाकथंचिच्छयनंकुर्मः ॥ ४ ॥ कथाः वार्ताः ॥ ५ ॥ कतकामा संपन्नम नोरथा ॥ ६ ॥ राज्यकारणात् महाराज्यपदाभिषेककारणात्राणान्अपि नच्यावयेत् अपिनुच्यावयेदित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कामस्य गरीयस्वंसाधयति ॥ को

जागर्तव्यमतंद्रिभ्याम् यत्रशृतिरात्रिषु॥योगक्षेमोहिसीतायावर्ततेलक्ष्मणावयोः॥ ३॥ रात्रिकयंचिदेवेमांसोमित्रेवर्तयामहे॥अ पवर्तामहेभूमावास्तीर्यस्वयमर्जितैः ॥ ४ ॥ सतुसंविश्यमेदिन्यांमहार्हशयनोचितः ॥ इमाःसोमित्रयेरामोव्याजहारकथाःश्वभाः ॥५॥ध्रवमद्यमहाराजोदुःखंखपितिलक्ष्मण॥ कतकामातुकैकेयीतुष्टाभवितुमईति॥६॥ साहिदेवीमहाराजंकैकेयीराज्यकारणा त्॥ अपिनच्यावयेत्राणान्द्रह्वाभरतमागतं॥ ७॥ अनाथश्रहिरुद्वश्रमयाचैवविनारुतः॥ किंकरिष्यतिकामात्माकैकेय्यावशमाग तः॥८॥इदंव्यसनमालोक्यराज्ञश्चमतिविश्चमं॥ कामएवार्थधर्माभ्यांगरीयानितिमेमतिः॥ ९॥कोत्यविद्वानिपपुमान्त्रमदायाःक तेत्यजेत्॥ छंदानुवर्तिनंपुत्रंतातोमामिवलक्ष्मण॥ १०॥ सुखीबतसभार्यश्रभरतःकैकयीसुतः ॥ मुदितान्कोसलानेकोयोभोक्ष्यत्य धिराजवत्॥ १ ३ ॥ सहिराज्यस्यसर्वस्यसुखमैकंभविष्यति॥ तातेतुवयसातीतेमयिचारण्यमाश्रिते॥ १ २॥

******

* पुमान् मामिव छंदानुवर्तिनं आज्ञाकारिणंपुत्रं प्रमदायाःकते प्रमदातोषनिमित्तं त्यजेत् किंपुनः सर्वज्ञोराजा ॥ तस्मात्सर्वतःप्रवलः कामइतिभावः ॥ १० ॥ एवंवा दोहिभगवतोलक्ष्मणमितपरीक्षार्थं अयोध्यांत्वंप्रविशेति लक्ष्मणंप्रतिवक्तं तदाशयंज्ञातुंच नवास्तवइतिबोध्यं ॥ ११ ॥ एकं मुख्यं मुखं अनुभविनेतिशेषः ॥ ईदशोभ विष्यति ॥ सुखमेकइतिवापाठः ॥ एकएव राजाभविष्यतीत्यर्थइतिनीर्थः ॥ १२ ॥